

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 68.197/1
van 3 november 2020

avis 68.197/1
du 3 novembre 2020

over

sur

een amendement 'toekenning
van een premie aan bepaalde
categorieën van werkgevers
voor de betaling van de aan de
Rijksdienst voor Sociale
Zekerheid verschuldigde
bedragen voor het derde
kwartaal 2020'

un amendement 'octroi d'une
prime à certaines catégories
d'employeurs en vue du
paiement à l'Office national de
sécurité sociale des montants
dus pour le troisième
trimestre 2020'

Op 26 oktober 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Sociale Zaken verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een amendementen ‘toekenning van een premie aan bepaalde categorieën van werkgevers voor de betaling van de aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid verschuldigde bedragen voor het derde kwartaal 2020’.

Het amendement is door de eerste kamer onderzocht op 29 oktober 2020. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Chantal BAMPS en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Githa SCHEPPERS, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 3 november 2020.

*

Le 26 octobre 2020, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre des Affaires sociales à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un amendement ‘octroi d’une prime à certaines catégories d’employeurs en vue du paiement à l’Office national de sécurité sociale des montants dus pour le troisième trimestre 2020’.

L’amendement a été examiné par la première chambre le 29 octobre 2020. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Chantal BAMPS et Wouter PAS, conseillers d’État, Michel TISON et Johan PUT, assesseurs, et Wim GEURTS, greffier.

Le rapport a été présenté par Githa SCHEPPERS, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l’avis a été vérifiée sous le contrôle de Marnix VAN DAMME, président de chambre.

L’avis, dont le texte suit, a été donné le 3 novembre 2020.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd

“door het feit dat het Overlegcomité op 16 oktober 2020 in het kader van de strijd tegen de Covid-19 pandemie beslist heeft tot een reeks maatregelen die noodgedwongen leidt tot zware socio-economische gevolgen. Voorliggend ontwerp voorziet in een compensatieregeling voor bepaalde werkgevers die hierdoor zwaar geïmpacteerd zijn. Deze regeling dient zo snel als mogelijk ingang te vinden teneinde deze groep van werkgevers financieel te ondersteunen. Bovendien is het noodzakelijk zo snel als mogelijk de nodige administratieve instrumenten en procedures te kunnen ontwikkelen teneinde de uitvoering van deze regeling mogelijk te maken”.

*

2. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

VOORAFGAANDE OPMERKING

3. De adviesaanvraag en de om advies voorgelegde ontwerptekst doen ervan blijken dat deze laatste een amendement betreft dat ertoe strekt om een hoofdstuk X in te voegen in een voorontwerp van wet waarvan de afdeling Wetgeving evenwel nog geen kennis heeft. Aangezien de regeling die het voorwerp uitmaakt van het amendement een autonoom karakter heeft en bijgevolg op zichzelf staat en als dusdanig kan worden onderzocht,² wordt er niettemin advies over uitgebracht. Het spreekt evenwel voor zich dat in de toekomst moet worden vermeden dat de afdeling Wetgeving om advies wordt verzocht over amendementen bij een voorontwerp van wet waarvan de precieze draagwijdte nog niet gekend is.

STREKKING VAN HET AMENDEMENT

4. Het amendement beoogt in een compensatieregeling te voorzien ten behoeve van bepaalde werkgevers die getroffen zijn door de sociaal-economische gevolgen van de COVID-19-crisis door deze een tegemoetkoming te verlenen in de patronale socialezekerheidsbijdragen voor het derde kwartaal 2020. Blijkens de verantwoording bij het

¹ Aangezien het om een amendement gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² In die zin zou de bij wege van amendement ingediende regeling evenzeer als een autonoom voorontwerp van wet kunnen worden geconcipieerd.

amendement wordt met de betrokken premie beoogd “bij te dragen in de loonkosten van werkgevers die anders vanwege de COVID-19 uitbraak personeel dreigen te ontslaan”.³ De beoogde compensatieregeling wordt ingeschreven in een “hoofdstuk X” dat blijkbaar zal worden ingevoegd in een niet nader omschreven voorontwerp van wet en dat zal bestaan uit een drietal artikelen. In het ontworpen artikel X wordt hoofdzakelijk bepaald welke categorieën werkgevers voor de regeling in aanmerking komen, terwijl in het ontworpen artikel XX wordt geregeld op welke wijze de betrokken premie wordt berekend en toegekend. Het ontworpen artikel XXX doet ervan blijken dat het de bedoeling is om de regeling op 15 november 2020 in werking te laten treden.

ONDERZOEK VAN HET AMENDEMENT

Ontworpen artikel X

5. In het ontworpen artikel X. § 1, 1°, wordt gerefereerd aan artikel 6, § 1, eerste lid, van het ministerieel besluit van 18 oktober 2020 ‘houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken’. Het betrokken ministerieel besluit werd evenwel vanaf 29 oktober 2020 opgeheven en vervangen door het gelijknamige ministerieel besluit van 28 oktober 2020. De verwijzing naar het ministerieel besluit van 18 oktober 2020, in het ontworpen artikel X. § 1, 1°, dient bijgevolg te worden geactualiseerd.⁴

6. In verband met de omschrijving van de categorieën werkgevers die voor een toekenning van de premie in aanmerking komen, in het ontworpen artikel X. § 1, deelde de gemachtigde het volgende mee:

“Zoals reeds vermeld, is het toepassingsgebied van de maatregel beperkt tot [werkgevers die] zwaar getroffen zijn door de COVID-maatregelen, in het bijzonder door de maatregelen genomen bij het voormeld ministerieel besluit van 18 oktober 2020. Het gaat hoofdzakelijk om horecazaken en andere eet- en drankgelegenheden, maar ook om discotheken en dancings, die verplicht gesloten zijn op grond van voornoemd ministerieel besluit.

In het licht van het gelijkheidsbeginsel bevinden deze werkgevers zich prima facie in een situatie die niet, minstens bezwaarlijk, vergelijkbaar is met de werkgevers die niet getroffen zijn door een verplichte sluiting. Indien deze categorieën toch als vergelijkbaar dienen te worden beschouwd, berust het onderscheid in dezen op een objectief criterium dat in het licht van het gelijkheidsbeginsel redelijk verantwoord is”.

Indien het de bedoeling is om de ontworpen compensatieregeling effectief toe te spitsen op de werkgevers die als gevolg van de COVID-19-crisis worden geconfronteerd met een verplichte sluiting, zou die bedoeling duidelijker tot uitdrukking moeten worden gebracht in de

³ Zie ook het ontworpen artikel X. § 2, eerste lid.

⁴ Het ministerieel besluit van 18 oktober 2020 is – op de opheffingsbepaling ervan na –, door artikel 30 van het ministerieel besluit van 28 oktober 2020 opgeheven; in artikel 31 van het laatstgenoemde besluit wordt bepaald dat dit op 29 oktober 2020 in werking treedt. Het ministerieel besluit van 28 oktober 2020 is op zijn beurt gewijzigd bij het ministerieel besluit van 1 november 2020. Luidens artikel 15 van het laatstgenoemde besluit is dit op 2 november 2020 in werking getreden “, behalve andersluidende bepaling”.

tekst van het ontworpen artikel X. § 1. Zo wordt, wat de in het ontworpen artikel X. § 1, 1°, beoogde horecasector betreft, aan de ene kant op een algemene wijze verwezen naar “inrichtingen die behoren tot de horecasector en ressorteren onder het paritair comité 302 voor het Hotelbedrijf” – en dus niet uitsluitend naar inrichtingen die met een sluiting worden geconfronteerd – en aan de andere kant naar “andere eet- en drankgelegenheden bedoeld in artikel 6, § 1, eerste lid, van het ministerieel besluit van 18 oktober 2020”, die wel degelijk verplicht gesloten werden. Ook in het ontworpen artikel X. § 1, 2° en 3°, zou op een meer expliciete en duidelijke wijze moeten worden gerefereerd aan de verplichte sluiting indien dit effectief de bedoeling zou zijn. Daartoe zou kunnen worden geopteerd voor een meer consequente en volledige afstemming op de regeling die is vervat in het ministerieel besluit van 28 oktober 2020 zoals dat in de plaats is gekomen van het ministerieel besluit van 18 oktober 2020 waarnaar in het amendement wordt verwezen.

Tevens zal er moeten worden op toegezien dat de omschrijving van categorieën werkgevers die voor de compensatieregeling in aanmerking komen op een dergelijke wijze gebeurt dat er onbedoeld geen categorieën werkgevers van de regeling worden uitgesloten die zich op het vlak van bijvoorbeeld verplichte sluiting in dezelfde omstandigheden bevinden als de categorieën werkgevers die wel voor de compensatieregeling in aanmerking komen. Zo worden bijvoorbeeld de discotheken en de dancings weliswaar eveneens geconfronteerd met een verplichte sluiting, maar gebeurt dat niet met toepassing van artikel 6, § 1, eerste lid, van het ministerieel besluit van 28 oktober 2020, doch wel met toepassing van artikel 8, § 1, eerste lid, 3°, van dat besluit.⁵ In het ontworpen artikel X. § 1, 2°, wordt melding gemaakt van werkgevers “die werkzaam zijn in de sector van de evenementen en het spektakel”, terwijl artikel 8 van het ministerieel besluit van 20 oktober 2020 betrekking heeft op sluitingsmaatregelen ten aanzien van inrichtingen of onderdelen van inrichtingen die behoren tot de “culturele, feestelijke, sportieve, recreatieve en evenementensector”. Een verschil in behandeling tussen categorieën werkgevers die zich in vergelijkbare omstandigheden bevinden valt weliswaar niet *a priori* te veroordelen, maar in dat geval dienen er uiteraard objectieve en in redelijkheid aanvaardbare motieven te bestaan die dergelijke verschillende behandeling kunnen verantwoorden. Er anders over oordelen zou immers op gespannen voet komen te staan met het grondwettelijk gewaarborgde gelijkheidsbeginsel.

7. Het ontworpen artikel X. § 2, luidt:

“De premie bedoeld in dit artikel beoogt bij te dragen in de loonkosten van werkgevers die anders vanwege de COVID-19 uitbraak personeel zouden kunnen ontslaan.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, nadere regels inzake het eerste lid bepalen”.

Hierover om nadere toelichting verzocht, deelde de gemachtigde mee wat volgt:

“De betreffende premie draagt bij in de loonkosten doordat deze wordt overgemaakt op de werkgeversrekening van de RSZ en volgens de in het ontwerp van

⁵ Zie respectievelijk de artikelen 6, § 1, eerste lid, en 8, 2°, van het opgeheven ministerieel besluit van 18 oktober 2020.

amendement bepaalde regels wordt toegerekend op de bedragen die de betreffende werkgevers aan de RSZ verschuldigd zijn. Wanneer er een saldo overblijft, kan de werkgever om uitbetaling verzoeken. Wanneer de werkgever niet om uitbetaling verzoekt, blijft het saldo op de werkgeversrekening bij de RSZ en wordt dit aangewend ter betaling van de eerstvolgende nog te vervallen aan de RSZ verschuldigde bedragen. Door aldus bij te dragen in de loonkosten van de betreffende werkgevers, beoogt deze maatregel bij te dragen in het vermijden van ontslagen”.

Opgemerkt moet worden dat de wijze waarop de betrokken premie wordt berekend en toegekend, wordt geregeld in het ontworpen artikel XX. Daarenboven dient een normatieve tekst beperkt te blijven tot bindende bepalingen die de bestaande rechtsorde beogen te wijzigen. Het aankondigen van de bedoeling welke aan een regeling ten grondslag ligt, hoort derhalve niet in een normatieve tekst thuis, maar veeleer in de toelichting erbij of in verantwoording ervan.⁶ Het ontworpen artikel X. § 2, eerste lid, dient derhalve te worden weggelaten; de aan de Koning verleende bevoegdheid, in het tweede lid van het ontworpen artikel X. § 2, kan – indien dat noodzakelijk wordt geacht – in het ontworpen artikel XX worden geïntegreerd.

8. Het ontworpen artikel X. § 3, luidt als volgt:

“De Koning kan, onder de voorwaarden die Hij bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, het toepassingsgebied van dit hoofdstuk uitbreiden en afwijkende berekenings- en toekenningsvoorwaarden van de premie bepalen”.

Hierover om nadere toelichting verzocht, deelde de gemachtigde het volgende mee:

“Het huidige toepassingsgebied van de maatregel beoogt werkgevers die bijzonder getroffen zijn door de maatregelen beslist ter zitting van het Overlegcomité dd. 16 oktober 2020 en bepaald bij ministerieel besluit van 18 oktober 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken.

In de huidige omstandigheden, zullen met een aan zekerheid grenzende graad van waarschijnlijkheid, bijkomende dringende maatregelen worden genomen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken.

De delegatie aan de Koning vervat in artikel X, § 3, beoogt een uitbreiding van het toepassingsgebied mogelijk te maken tot werkgevers die, in voorkomend geval, worden getroffen door dergelijke bijkomende maatregelen. De Koning wordt eveneens gemachtigd om voor deze ‘bijkomende’ werkgevers ‘bijzondere’ modaliteiten ter berekening en toekenning van de premie te bepalen, die kunnen afwijken van de berekenings- en toekenningsvoorwaarden bepaald bij artikel XX, paragrafen 2 (berekening eerste fase) en 3 (berekening tweede fase)”.

Er moet worden vastgesteld dat in het ontworpen artikel X. § 3, zeer ruime en te weinig afgebakende bevoegdheden worden verleend aan de Koning die het hem mogelijk maken om, zonder dat op dat vlak criteria worden aangereikt of inhoudelijke grenzen worden vermeld,

⁶ *Beginnelsen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, aanbeveling 83, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

zowel het toepassingsgebied van de ontworpen compensatieregeling, als de wijze van berekening en de voorwaarden van toekenning van de premie op substantiële wijze aan te passen. Uit de aangehaalde toelichting van de gemachtigde blijkt dat het de bedoeling is dat de Koning enkel aan de delegatiebepaling van het ontworpen artikel X. § 3, uitvoering zal kunnen geven in het licht van de crisismaatregelen waartoe nog zal kunnen worden beslist op het vlak van de bestrijding van de COVID-19-pandemie. Indien die bedoeling zo al niet in de tekst van de ontworpen bepaling tot uitdrukking zou kunnen worden gebracht, zou minstens in de verantwoording bij het amendement moeten worden aangegeven dat de bevoegdheid van de Koning uitsluitend in functie van de evolutie op het vlak van toekomstige dringende maatregelen inzake COVID-19-bestrijding kan worden begrepen en moet worden geacht te worden begrensd tot wat als gevolg van de specificiteit van die maatregelen is vereist.

Ontworpen artikel XX

9. In het ontworpen artikel XX. § 3, zijn er een aantal discordanties tussen de Nederlandse en de Franse tekst die moeten worden weggewerkt. Zo zijn de woorden “pour le travailleur concerné”, die in de Franse tekst voorkomen, niet weergegeven in de Nederlandse tekst en stemt de zinsnede “vermeerderd met de voor het derde kwartaal 2020 verschuldigde solidariteitsbijdrage op studentenarbeid”, in de Nederlandse tekst, niet overeen met de zinsnede “augmenté de la cotisation de solidarité due par l’employeur pour le premier trimestre 2020 sur le travail étudiant” in de Franse tekst.

*

1. Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée

« door het feit dat het Overlegcomité op 16 oktober 2020 in het kader van de strijd tegen de Covid-19 pandemie beslist heeft tot een reeks maatregelen die noodgedwongen leidt tot zware socio-economische gevolgen. Voorliggend ontwerp voorziet in een compensatieregeling voor bepaalde werkgevers die hierdoor zwaar geïmpacteerd zijn. Deze regeling dient zo snel als mogelijk ingang te vinden teneinde deze groep van werkgevers financieel te ondersteunen. Bovendien is het noodzakelijk zo snel als mogelijk de nodige administratieve instrumenten en procedures te kunnen ontwikkelen teneinde de uitvoering van deze regeling mogelijk te maken ».

*

2. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, la section de législation a dû se limiter à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique ¹ et de l'accomplissement des formalités prescrites.

*

OBSERVATION PRÉLIMINAIRE

3. Il ressort de la demande d'avis et du projet de texte soumis pour avis que ce dernier concerne un amendement visant à insérer un chapitre X dans un avant-projet de loi dont la section de législation n'a toutefois pas encore connaissance. Dès lors que le régime faisant l'objet de l'amendement revêt un caractère autonome et que, par conséquent, il se suffit à lui-même et peut être examiné comme tel ², un avis est néanmoins donné sur celui-ci. Il va toutefois sans dire qu'il faudra éviter à l'avenir de solliciter l'avis de la section de législation sur des amendements à un avant-projet de loi dont on ignore encore la portée précise.

PORTÉE DE L'AMENDEMENT

4. L'amendement entend prévoir un mécanisme de compensation en faveur de certains employeurs affectés par les conséquences socio-économiques de la crise du COVID-19 en leur accordant une intervention dans les cotisations patronales de sécurité sociale pour le troisième trimestre 2020. Selon la justification de l'amendement, la prime concernée est destinée « à soutenir les coûts salariaux des employeurs qui, autrement, se verraient contraints de licencier du personnel » ³. Le mécanisme de compensation visé est inscrit dans un « chapitre X » qui sera

¹ S'agissant d'un amendement, on entend par « fondement juridique » la conformité avec les normes supérieures.

² En ce sens, le régime instauré par voie d'amendement pourrait tout aussi bien être conçu comme un avant-projet de loi autonome.

³ Voir également l'article X, § 2, alinéa 1er, en projet.

manifestement inséré dans un avant-projet de loi non précisé et qui sera composé de trois articles. L'article X, en projet, définit essentiellement les catégories d'employeurs qui peuvent bénéficier du régime, alors que l'article XX, en projet, règle les modalités de calcul et d'octroi de la prime en question. Il ressort de l'article XXX, en projet, que l'intention est de faire entrer le régime en vigueur le 15 novembre 2020.

EXAMEN DE L'AMENDEMENT

Article X en projet

5. L'article X. § 1er, 1°, en projet, vise l'article 6, § 1er, alinéa 1er, de l'arrêté ministériel du 18 octobre 2020 'portant des mesures d'urgence pour limiter la propagation du coronavirus COVID-19'. L'arrêté ministériel concerné a toutefois été abrogé à partir du 29 octobre 2020 et remplacé par l'arrêté ministériel du 28 octobre 2020 du même nom. À l'article X. § 1er, 1°, en projet, on actualisera dès lors la référence à l'arrêté ministériel du 18 octobre 2020 ⁴.

6. En ce qui concerne la définition que l'article X. § 1er, en projet, donne des catégories d'employeurs qui peuvent bénéficier de la prime, le délégué a déclaré ce qui suit :

« Zoals reeds vermeld, is het toepassingsgebied van de maatregel beperkt tot [werkgevers die] zwaar getroffen zijn door de COVID-maatregelen, in het bijzonder door de maatregelen genomen bij het voormeld ministerieel besluit van 18 oktober 2020. Het gaat hoofdzakelijk om horecazaken en andere eet- en drankgelegenheden, maar ook om discotheken en dancings, die verplicht gesloten zijn op grond van voornoemd ministerieel besluit.

In het licht van het gelijkheidsbeginsel bevinden deze werkgevers zich prima facie in een situatie die niet, minstens bezwaarlijk, vergelijkbaar is met de werkgevers die niet getroffen zijn door een verplichte sluiting. Indien deze categorieën toch als vergelijkbaar dienen te worden beschouwd, berust het onderscheid in dezen op een objectief criterium dat in het licht van het gelijkheidsbeginsel redelijk verantwoord is ».

S'il s'agit effectivement d'axer le mécanisme de compensation en projet sur les employeurs qui, en raison de la crise du COVID-19, sont confrontés à une fermeture obligatoire, il conviendrait d'exprimer plus clairement cette intention dans le texte de l'article X. § 1er, en projet. Ainsi, en ce qui concerne le secteur de l'horeca visé à l'article X. § 1er, 1°, en projet, il est, d'une part, fait référence d'une manière générale aux « établissements relevant du secteur de l'horeca et ressort[issant à] la commission paritaire 302 [de l'industrie hôtelière] » – et donc pas exclusivement aux établissements confrontés à une fermeture – et, d'autre part, aux « autres établissements de restauration et débits de boissons visés à l'article 6, § 1er, alinéa 1er, de l'arrêté ministériel du 18 octobre 2020 », qui ont bel et bien été contraints de fermer. L'article X. § 1er, 2° et 3°, en projet, devrait lui aussi viser d'une manière plus explicite et précise la fermeture

⁴ À l'exception de sa disposition abrogatoire, l'arrêté ministériel du 18 octobre 2020 a été abrogé par l'article 30 de l'arrêté ministériel du 28 octobre 2020 ; l'article 31 de ce dernier arrêté dispose que celui-ci entre en vigueur le 29 octobre 2020. L'arrêté ministériel du 28 octobre 2020 a été modifié à son tour par l'arrêté ministériel du 1er novembre 2020. Selon l'article 15 de l'arrêté cité en dernier lieu, il est entré en vigueur le 2 novembre 2020 « , sauf disposition contraire ».

obligatoire si telle est effectivement l'intention. Pour ce faire, on pourrait opter pour un alignement plus cohérent et complet sur les règles contenues dans l'arrêté ministériel du 28 octobre 2020 qui a remplacé l'arrêté ministériel du 18 octobre 2020 auquel l'amendement fait référence.

Il faudra également veiller à ce que les catégories d'employeurs susceptibles de bénéficier du mécanisme de compensation soient définies de façon à n'exclure involontairement aucune catégorie d'employeurs qui, en ce qui concerne par exemple la fermeture obligatoire, se trouvent dans les mêmes conditions que les catégories d'employeurs qui peuvent effectivement bénéficier du mécanisme de compensation. Ainsi, par exemple, les discothèques et dancings sont certes également confrontés à une fermeture obligatoire, non pas en application de l'article 6, § 1er, alinéa 1er, de l'arrêté ministériel du 28 octobre 2020, mais bien en application de l'article 8, § 1er, alinéa 1er, 3°, de cet arrêté⁵. L'article X. § 1er, 2°, en projet, mentionne les employeurs qui « appartiennent aux secteurs de l'évènement et du spectacle », alors que l'article 8 de l'arrêté ministériel du 28 octobre 2020 concerne les mesures de fermeture prises à l'égard d'établissements ou de parties d'établissements relevant des secteurs « culturel, festif, sportif, récréatif et évènementiel ». Une différence de traitement entre catégories d'employeurs se trouvant dans des situations comparables ne peut certes pas être désapprouvée *a priori*, mais, dans ce cas, pareille différence de traitement doit évidemment pouvoir se fonder sur des motifs objectivement et raisonnablement admissibles. En juger autrement se heurterait en effet au principe d'égalité consacré par la Constitution.

7. L'article X. § 2, en projet, dispose :

« La prime visée dans cet article a pour objectif de contribuer aux coûts salariaux des employeurs qui, autrement, pourraient licencier du personnel en raison de l'épidémie de COVID-19.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, fixer des règles complémentaires en ce qui concerne le premier alinéa ».

Invité à fournir des précisions à ce sujet, le délégué a communiqué ce qui suit :

« De betreffende premie draagt bij in de loonkosten doordat deze wordt overgemaakt op de werkgeversrekening van de RSZ en volgens de in het ontwerp van amendement bepaalde regels wordt toegerekend op de bedragen die de betreffende werkgevers aan de RSZ verschuldigd zijn. Wanneer er een saldo overblijft, kan de werkgever om uitbetaling verzoeken. Wanneer de werkgever niet om uitbetaling verzoekt, blijft het saldo op de werkgeversrekening bij de RSZ en wordt dit aangewend ter betaling van de eerstvolgende nog te vervallen aan de RSZ verschuldigde bedragen. Door aldus bij te dragen in de loonkosten van de betreffende werkgevers, beoogt deze maatregel bij te dragen in het vermijden van ontslagen ».

Il est à noter que les modalités de calcul et d'octroi de la prime concernée sont réglées à l'article XX, en projet. En outre, un acte normatif doit rester limité à des dispositions obligatoires qui visent à modifier l'ordre juridique existant. L'annonce de l'objectif sous-tendant

⁵ Voir respectivement les articles 6, § 1er, alinéa 1er, et 8, 2°, de l'arrêté ministériel abrogé du 18 octobre 2020.

un régime n'a dès lors pas sa place dans un texte normatif, mais plutôt dans ses développements ou dans sa justification⁶. L'article X. § 2, alinéa 1er, en projet, sera dès lors omis; la compétence que l'alinéa 2 de l'article X. § 2, en projet, attribue au Roi peut – si elle est jugée nécessaire – être intégrée dans l'article XX en projet.

8. L'article X. § 3, en projet, s'énonce comme suit :

« Le Roi peut, dans les conditions qu'Il détermine étendre le champ d'application du présent chapitre par arrêté délibéré en Conseil des Ministres et déterminer des conditions dérogatoires de calcul et d'octroi de la prime ».

Invité à fournir des précisions à ce sujet, le délégué a communiqué ce qui suit :

« Het huidige toepassingsgebied van de maatregel beoogt werkgevers die bijzonder getroffen zijn door de maatregelen beslist ter zitting van het Overlegcomité dd. 16 oktober 2020 en bepaald bij ministerieel besluit van 18 oktober 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken.

In de huidige omstandigheden, zullen met een aan zekerheid grenzende graad van waarschijnlijkheid, bijkomende dringende maatregelen worden genomen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken.

De delegatie aan de Koning vervat in artikel X, § 3, beoogt een uitbreiding van het toepassingsgebied mogelijk te maken tot werkgevers die, in voorkomend geval, worden getroffen door dergelijke bijkomende maatregelen. De Koning wordt eveneens gemachtigd om voor deze 'bijkomende' werkgevers 'bijzondere' modaliteiten ter berekening en toekenning van de premie te bepalen, die kunnen afwijken van de berekenings- en toekenningsvoorwaarden bepaald bij artikel XX, paragrafen 2 (berekening eerste fase) en 3 (berekening tweede fase) ».

Force est de constater que l'article X. § 3, en projet, accorde au Roi des pouvoirs très étendus et trop peu circonscrits qui lui permettent, sans en donner de critères ou en tracer de limites sur le fond, d'adapter substantiellement tant le champ d'application du mécanisme de compensation en projet que le mode de calcul et les conditions d'octroi de la prime. Il ressort des explications du délégué reproduites ci-dessus que l'intention est que le Roi puisse uniquement pourvoir à l'exécution de la délégation visée à l'article X. § 3, en projet, au regard des mesures de crise que l'on pourra encore décider dans le cadre de la lutte contre la pandémie du COVID-19. À défaut de pouvoir préciser cette intention dans le texte de la disposition en projet, il faudrait à tout le moins indiquer dans la justification de l'amendement que le pouvoir du Roi peut exclusivement être compris en fonction de l'évolution des mesures urgentes futures en matière de lutte contre le COVID-19 et est censé être limité à ce qui est requis en raison de la spécificité de ces mesures.

⁶ *Principes de technique législative. Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires*, Conseil d'État, 2008, recommandation n° 83, à consulter sur le site internet du Conseil d'État (www.raadvst-consetat.be).

Article XX en projet

9. L'article XX. § 3, en projet, comporte un certain nombre de discordances entre les textes français et néerlandais qui devront être éliminées. Ainsi, les mots « pour le travailleur concerné », figurant dans le texte français, n'ont pas d'équivalent dans le texte néerlandais et le segment de phrase « vermeerderd met de voor het derde kwartaal 2020 verschuldigde solidariteitsbijdrage op studentenarbeid », figurant dans le texte néerlandais, ne correspond pas au membre de phrase « augmenté de la cotisation de solidarité due par l'employeur pour le premier trimestre 2020 sur le travail étudiant » dans le texte français.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME